

Bozók Ferenc

Emlék

Magányos éjeken, ha nem jön álom,
s ha nem csitít Rivotrilod se könnyen,
ha polcodon találsz, emeld le könyvem.
Te szódd tovább ezernyi régi álmom.

Szelíd kísértetem tiéd. Halálom
talán nem is halál, ha benned élek,
ha benned él az ének és a lélek,
magam tebenned újra megtalálom.

Létedbe épül és viszed magaddal
tovább, ha bárhol, bármely pillanattal
került az életedbe bármi, bárki.

Ekképp tehát, mi „múlt idők”, mi voltak
tovább leszünk tibennetek, mi holtak.
Szelíd kísértetek vagyunk. Ne zárj ki!